

LENINA KĀROGS

Preiļu rajona
centrālā bibliotēkā

**ŠODIEN
NUMURĀ:**

- Partijas dzīve: pārkārtošanās. Par remonta un celtniecības pārvaldes darbu. — 2. lappuse.
- Kā jaunajos saimniekos apstākļos strādās kooperatori. — 2. lappuse.
- A. Puškina piemiņai. — 3. lappuse.
- Feletons «Reiz Jaungada naktī» — par negatīvam parādībām sadzīvē. — 4. lappuse.

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta

Nr. 17 (5556)

Otrdien, 1987. gada 10. februārī

Maksa 3 kap.

Atbildība uzliek pienākumus

VARDS REPUBLIKAS SIEVIEŠU KONFERENCES DELEGĀTEI

Ar devīzi «Sieviešu padomes — partijas palīgi» janvārī Rīgā, Politiskās izglītības namā notika republikas sieviešu konference. No mūsu rajona tajā piedalījās 25 delegātes. Man, šīs konferences delegātei, lielu interesi izraisīja arī Vissavienības sieviešu konference, kura notika nedaudz vēlāk Maskavā.

Ar lielu aizrautību iepazīnos ar Padomju sieviešu komitejas priekšsēdētājas V. Tereškova referātu. Visas tās problēmas, kas bija izvirzītas republikas konferencē, vēl dziļāk tika analizētas šajā Vissavienības pasākumā. Savā referātā V. Tereškova atzīmēja: «Pārkārtošanās nav iespējama bez masu dzīvās jaunrades. Mums ir jāpiekļūst līdz katrai sievietei, jāpalīdz viņai atrast savu vietu kopīgajā pārkārtošanās darbā. Tāds ir sieviešu padomju galvenais uzdevums».

Stingrāk jāieziņē ceļi sieviešu sabiedriskās aktivitātes celšanai ekonomikas pārkārtošanā, sociālās programmas izpildīšanā un sevišķi — jaunās paaudzes audzināšanā, cilvēka formēšanā. Tāpēc

pirmajā plānā izvirzās ģimene ar visu tai piemītošo problēmu daudzveidību. Sieviešu padomes rūpējas, lai vīrs un sieva uz pusēm dalītu ģimenes rūpes, nestu atbildību par bērnu audzināšanu. Tomēr sievietei pašas dabas dāvātā maigums, līdzjūtība, pacietība, jūtu smalkums un dvēseles dāsnums. Nekas ģimeni nenostiprina vairāk par šīm īpašībām. Cauri visai dzīvei mēs iznesam mātes dziedāto šūpuļa dziesmu, saglabājam atmiņas par viņas maigajām rokām, vienmēr ar mums viņas labestības mācība.

Galvenokārt ģimenē tiek likti tikumiskās audzināšanas pamati, formējas dzīves principi. No tā, kā veidojas attiecības ģimenē, kādas vērtības, intereses izvirzītas pirmajā plānā, atkarīgs, par kādiem cilvēkiem izauzs bērni. Sekmīgs šis darbs būs tad, kad būs apvienotas ģimenes, skolas un sabiedrības (tajā skaitā sieviešu padomju) rūpes. Savā runā, uzstājoties republikas sieviešu konferencē, sieviešu padomes priekšsēdētāja teica: «Stipra ģimene — stipra valsts».

Vecāku veselīgs dzīvesveids — labvēlīga augsne bērniem. Daudzu nelaimīgu sieviešu likteņu cēlonis — alkoholisms! Pašlaik pret to izvērsusies plaša cīņa, taču šis jaunums atkāpjas gausi. Ievērojami jāpastiprina darbs augstas morāles normu un principu ieviešanā, cīņā par veselīgu tukumisko klimatu, veselīgu dzīvesveidu. Jāpanāk, lai visi ļaudis zinātu: cīņa pret alkoholismu, zūpību un narkomāniju kļūs vēl stingrāka, tā paredzēta ilgstošam periodam, un partijas, komjaunatnes arodorganizācijām, sieviešu padomēm pret to jāattiecas ar vislielāko uzmanību.

Labāk jāizmanto kultūras un sporta iestādes, plašāk jāievieš socialistiskās tradīcijas, biežāk jāorganizē kopīga ģimeņu atpūta.

Kā ūdeņiem bagāta upe no strautiem, tā visa organizētā sieviešu sabiedrības sistēma sastāv no sieviešu padomēm uz vietām. Sieviešu padomēm ir lielas tiesības, bet arī liela atbildība.

E. AKSJONOVA,
rajona iekšlietu daļas sieviešu padomes priekšsēdētāja

APBALVOJUMI MĀTEM

Pamatojoties uz PSRS Augstākās Padomes Prezidija 1944. gada 18. augusta dekrētu, Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidijs PSRS Augstākās Padomes

Prezidija vārdā apbalvojis daudz bērnu mātes. Preiļu rajonā: ar II pakāpes «Mātes medaļu» Valiju Valaini — kolhoznieci, Leontīni Lāci — kolhoznieci.

ASS SIGNALS

Piemānīja

Nesen man nācās izmantot sadzīves pakalpojumu kombināta, konkrēti, velas mazgātavas darbinieku pakalpojumus.

Nogādājusi netīrās veļas ķīpu pieņemšanas punktā (Jelgavas ielā 2), es palūdzu, lai mans pasūtījums tiktu noformēts kā steidzams. Pieņēma bija tik laipna un lūgumu ņēma vēra: izrakstīja man kvīti ar numuru 138772, kura apliecināja, ka veļa mazgāšanā pieņemta 1987. gada 17. janvārī. Kaut arī man bija zināms, ka steidzama pasūtījuma termiņš ir astoņas stundas, nākamajā dienā tomēr nolēmu nogādāt un pieņemšanas punktā neierados. Uz turieni es devos tikai pēc trim dienām (trešdien), taču — veļas nebija. Man atbildēja: «Pienāciet ceturtdien!». Tā arī izdarīju, taču — veļas nebija tik un tā. Iegriezos pieņemšanas punktā arī piektdien. Rezultāts — iepriekšējais. Domāju, man bija tiesības palūgt sūdzību grāmatu. Taču pieņēma veļas nebija tik laipna un uz manu lūgumu atbildēja ar kategorisku «nē!». Pēc tam piebilda: sūdzības rakstiet par tiem, kas to veļu mazgā.

Kam tad īsti lai es šo sūdzību adresēju?

V. MASLOBOJEVA,

Valsts statistikas informācijas un skaitļošanas rajona nodaļas operatore

Melioratori svin svētkus

Šī gada janvārī rajona melioratoru salme atskatījās uz sava kolektīva pastāvēšanas divdesmit gadiem. Sajā laikā par tradīciju mums kļuvis tādš pasākums kā ikgadējie darba veterānu vakari. Soreiz svinības notika 30. janvārī. Kopā ar saviem dzīvesbiedriem uz svētkiem bija uzaicināti visi, kas mūsu kolektīvā nostrādājuši vairāk nekā piecpadsmit gadus. Pašreiz tādu cilvēku mums ir 113. Noteikti jāatzīmē ekskavatora mašīnisti Jānis Neicnieks, Jānis Rudzāts, Donāts

Pārskats

par lauksaimniecības tehnikas gatavību līdz 1. februārim

Saimniecība	Vietā no remonta sezonas sākuma	Gracūdu kombaini	Arķli	Sējmašīnas	Kultivatori	Minerāl-mēsļu izkliedētāji	Smidzinātāji, miģlotāji
Lenina	2.	95	100	100	100	90	75
«Sarkanā ausma»	4.	86	100	100	100	85	100
Dzeržinska	12.	80	92	77	90	100	80
«Vārkava»	1.	100	100	100	100	100	100
«Dubna»	6.	76	84	93	92	86	78
K. Marksa	3.	86	96	100	100	91	83
«Krasnij Oktjabrj»	19.	81	96	95	97	89	89
Suvorova	17.	86	96	92	97	82	86
Raiņa	11.	100	97	94	97	91	93
«Nākotne»	9.	71	100	100	98	93	100
«Zelta vārpa»	14.	80	100	91	97	100	60
«Rīts»	13.	78	92	100	95	90	89
Oškaina	5.	96	100	100	99	91	100
«Dzintars»	16.	82	97	100	97	83	75
Kirova	20.	79	93	95	95	83	83
M. Gorkija	8.	81	91	92	95	91	90
«Sīlukalns»	10.	91	96	100	97	100	100
Aglona p. s.	15.	73	95	95	96	78	88
Rudzātu p. s.	7.	84	100	100	97	100	86
Rušonas p. s.	18.	80	100	100	96	86	100
Rajonā		84	97	97	97	90	89
Plāns uz 1. 02.		79	97	97	97	90	90
Plāns uz 1. 03.		86	—	—	—	95	95

Lauksaimniecības tehnikas kvalitatīvs un savlaicīgs remonts nodrošina ražošanas uzlabošanu un izmaksu samazināšanos. Šī patiesība vairs nevienu nav jāpierāda. Cita lieta — kā šis svarīgais uzdevums tiek pildīts. Tiesa, ja ielūkojamies tehnikas remonta sociālistiskās sacensības pagājušā gada rezultātos, izrādās, ka šogad esam strādājuši centīgāk. Pareizs bija jau rudenī pieņemtais lēmums — lielākos uzdevumus paveikt līdz janvārim. Tie, kuri aizkavējās decembrī, neko prātīgu nevarēja padarīt arī janvāra lielajos salos. Taču situācija nedrīkst radīt pašapmierinātību.

Pirmkārt, vairāk uzmanības jāpievērš augsnes apstrādes tehnikai. It īpaši to gribas atgādināt Dzeržinska kolhoza un «Dubnas» mehanizatoriem, kuri pagaidām kavējas. Abas šīs saimniecības nevar lepoties ar teicamu darbu organizāciju pavasarī, lai atļautos iztikt ar mazāk inventāru.

Lauksaimniecības kultūru audzēšanas tehnoloģiskie procesi prasa stingri ievērot izmantojamo lauksaimniecības mašīnu darba režīmu. Nepareiza mašīnu regulēšana rada ievērojamus ražas zudumus. To der atcerēties saimniecību inženiertehnikajam dienestam. Jāatmet agrākā nepietiekami nopietnā attieksme.

Otrkārt, no redzesloka nedrīkst izlaist tehniku, kas nepieciešama intensīvās tehnoloģijas apstākļos. Jāatzīmē, ka līdz 1. martam praktiski jātiec galā ar organisko un minerālmēsļu izkliedētāju, kā arī miģlotāju un smidzinātāju sakārtošanu. Pagājušajā gadā, izsmidzinot mēslojumu, vairākas saimniecības tika novērota sējumu apdedzināšana. Lai no līdzīgām kļūmēm izvairītos šogad, jābūt uzmanīgiem ar šķidrumu sagatavošanu (precīzas proporcijas utt.). Obligāta ir prasība šķidrumu izfiltrēt. Taču galvenais ir tas, ka smidzinātāju sprauslas vajag pārbaudīt, tāpēc tās jānogrādā «Agrokīmijā». Te tās grupēs pēc caurlaides spējam.

Kaut arī līdz rudenim vēl tālu, nedrīkst aizmirst arī līnu, kartupeļu un cukurbietu novākšanas kombainus. Saimniecības tiek aicinātas laikus pārbaudīt, vai nav nepieciešams linu atpūļotāju remonts. To var izdarīt tikai Rēzeknē. Ar kartupeļu un cukurbietu kombainu rezerves daļām rajona saimniecības ir nodrošinātas.

Visbeidzot — inženiertehnikajam dienestam nopietni jāpadomā par apmaiņas punktu iekārtošanu savās saimniecībās. Tie iekārtu mezglī, kuri vēl nav kārtībā, jāizremontē. Kārtīgam saimniekam taču vienmēr kāda rezerve ir.

Helena Vuškārniece kolhozā «Zelta vārpa» par govju mehanizētās slaukšanas meistari strādā kopš 1949. gada. Kopš 1977. gada viņa vienlūcīgi izpilda arī Vuškārniece jermas brigādiere pienākumus. Pagājušajā gadā viņa no vienas govis izslauca vidēji 5082 kilogramus piena (par 581 kilogramu vairāk nekā iepriekšējā gadā) un ierindojās pirmajā vietā saimniecībā un trešajā vietā rajonā starp slaucējām, kuras aprūpē Latvijas brūnās šķirnes govis.

Ruta Vasaraudze kopš 1981. gada ir brigādiere Daukstu jermā. Līdz tam viņa bija govju mehanizētās slaukšanas meistare šajā pašā jermā. Viņas vadībā sekmīgi strādā 15 cilvēku liels kolektīvs. Rutas Vasaraudzes vadītās jaunlopu kopšanas operatore allaž gūst labus rezultātus. No Daukstu jermas vienmēr tiek realizēti valstij smagsvara jaunlopi.

ATTELĀ: Ruta Vasaraudze un Helēna Vuškārniece.

J. SALNAVIESA foto

MEDAĻAS «DARBA VETERĀNS»

Ar Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija dekrētu ar medaļu «Darba veterāns» apbalvoti Preiļu rajona sovhoza «Aglona» strādnieki Vladislavs Va-

lainis, Anna Verze, Antonina Daukste, Anisija Ribakova, Albīna Ruskule un Bronislava Tumova-Stašane.

PREIĻU IEDZIVOTĀJU IEVĒRĪBA!

1987. gada 11. februārī pulksten 16.00 rajona kultūras namā tikšanās ar Latvijas PSR Augstākās Padomes deputāti Agniju Ivanovu.

Preiļu pilsētas izpildkomiteja

domes priekšsēdētājs Francis Utināns.

Administrācija un sabiedriskās organizācijas uz vakaru bija uzaicinājušas māksliniekus no Rīgas — Operas un baleta teātra solistu Vladimīru Okunu, Operas teātra solisti Intu Spanovsku, kā arī koncertmeistaru Māri Skuju un J. Raiņa Valsts Dailes teātra aktieri Mārtiņu Vērdiņu. Delu mūziku spēlēja Jersikas lauku kapela, darbojās loterija.

Veterāni bija gandarīti par viņiem parādīto uzmanību.

R. LAZDANE,
Preiļu 21. PMK partijas biroja sekretāre

Partijas dzīve: pārkārtošanās

Preiļu remonta un celtniecības pārvaldes kolektīvs pagājušā gada plānu izpildīja un pat nedaudz pārsniedza. Fakts, protams, ir patīkams, taču tas nav iemesls pašapmierinātībai. Tieši tāds arī ir šīs organizācijas komunistu vērtējums, kas izteikts nesen notikušajā partijas sapulcē, kurā apsprieda remonta un celtniecības pārvaldes finansiālās un saimnieciskās darbības rezultātus, kas gūti divpadsmitās piecgades pirmajā gadā.

Šis novērtējums ir pareizs. Jo pārkārtošanās noris, saskaroties ar grūtībām. Būtībā šajā virzienā sperti vēl tikai pirmie soļi.

Nevar pat uzskatīt, kādām instancēm agrāk tika adresētas sūdzības par remonta un celtniecības pārvaldes darbiniekiem. Ne vienreiz vien viņus kritizējusi arī mūsu avīze. Kritizējusi par paviršību, nolaidību, par obligāto ražošanas normu neievērošanu. Tomēr, taisnību sakot, ne vienmēr mums izdevās paveikt iesāktu līdz galam, panākt, lai mūsu materiāliem būtu praktiska rezonanse. Šajā darbā mums traucēja atklāti izrādītā nepatika no remonta un celtniecības pārvaldes agrākās vadības puses. Dīemžēl šī nostāja nav mainījies arī tagad.

Paklausoties, piemēram, meistara Rema Lacis teikto, kļūst skaidrs, ka viņš joprojām aizstāv «firmas» godu ar vecajām, savu laiku nodzīvojušām metodēm. Personiskās neveiksmes un neizdarības R. Lacis mēģina attaisnot, uzvelot vainu citām, tai skaitā — arī augstākstāvošām organizācijām. Tāpēc R. Lacim gribas atgādināt, ka priekšnoteikumi gan zūpībai un alkoholismam, gan pierakstījumiem, kuri remonta un celtniecības pārvaldē atklāti pagājušajā gadā, radās

tieši viņa kā organizācijas vadītāja ilggadējās darbības laikā...

Tagad ir mazliet citādi. Partijas organizācija aizvien neatlaidīgāk cīnās pret kādreizējo bezrūpību un citām negatīvām parādībām, izmantojot kolektīva atbalstu un spēku.

PSKP Centrālās Komitejas 1987. gada janvāra Plēnumā tika uzsvērts, ka pašreizējās pārkārtošanās apstākļos, kad sevišķi svarīga ir cilvēka faktora aktivizēšana, katrā darba organizācijā, katrā darba kolektīvā jā-

un dara to arī darba laikā, pēkšņi griežas pie pārvaldes vadības ar lūgumu uzturēt viņam darbu, kas liegtu, kā saka, pat vismazāko iespēju tuvoties grādīgā dzīvēnā pusē. Cilvēkos, kuriem ir sveša remonta un celtniecības darbu specifika, šāds lūgums var radīt izbrīnu. Lai lasītāji labāk izprastu šī lūguma patieso motivus, dažus tā aspektus aplūkosim tuvāk.

Rajona pilsētās nepietiek dzīvokļu fondu, kuru izmanto to ieņēmumu izmērīšanai, kuru dzīvokļos paredzēts veikt kārtējo, bet dažreiz arī kapitālo remontu. Tāpēc remonta un celtniecības

ti strādā ar tā dēvētajām nelabvēlīgajām brigādēm, kurās pagājušajā gadā notika kolektīva zūpošana. Tagad šīs brigādes vairs nenoriko uz atālākām objektiem, Tādējādi var stingrāk kontrolēt strādnieku uzvedību darba procesā.

Pārkārtošanās remonta un celtniecības pārvaldes komunistiem izvirzījuši arī vēl vienu svarīgu uzdevumu — strādnieku profesionālās meistariības paaugstināšanu. Jo daudzu strādnieku kvalifikācija patlaban neatbilst šodienas prasībām. Apsvērīs pašreizējās iespējas, partijas birojs uzlika par pienākumu pārvaldes priekšniekam N. Jerofejevam un galvenajam inženierim A. Sevastjanovam organizēt kadru plānveidīgu un mērķtiecīgu apmācību, nepātraucot darbu ražošanā. Viņiem uztots arī nodibināt ciešākus kontaktus ar šefības skolas absolventiem un izraudzīties jauniešus, kuri vēlas mācīties attiecīgā profila profesionālā tehniskajā skolā, lai pēc tam viņus nosūtītu apgūt amata prasmi ar pārvaldes stipendijām.

Galvenais un pagaidām vēl neatsinātais uzdevums gan birojam, gan partijas organizācijai kopumā ir radīt priekšnoteikumus saimnieciskā aprēķina ieviešanai brigādēs. Tas ir sarežģīts, taču reāls un nepieciešams uzdevums. To pārvaldē labi saprot, tomēr enerģiski rīkoties nesteidzas. Bet laiks iet... turpinās kvalificētu strādnieku aiziešana uz citām organizācijām, kur darba apstākļi labāki un algas lielākas.

Pārkārtošanās process, kurš norit remonta un celtniecības pārvaldē, prasa aktīvi izvērst partijas organizācijas darbību. Jo sevišķi jādoma par cilvēka faktora efektīvāku izmantošanu. Tā ir galvenā rezerve, lai sekmīgi izpildītu kolektīvam izvirzītos uzdevumus.

A. ALEKSANDROVS

PIRMIE SOĻI

rada tāda atmosfēra, kura mudinātu meklēt jaunus, efektīvus risinājumus, ar maksimālu atklātību izteikt savas domas, uzklaut citu spriedumus.

Kaut arī remonta un celtniecības pārvaldes vadītājam un tās partijas organizācijai pagaidām vēl nav izdevies šādu atmosfēru radīt, zināms progress šajā virzienā jau jūtams. Cerības liktas uz kolektīvu, uz tā līdzdalību ražošanas pārvaldīšanā un to jaunuzdevumu risināšanā, kuri neizbēgami rodas darba un sabiedriskās dzīves procesā.

Pakavēsimies tuvāk kaut vai pie tāda aktuāla jautājuma kā cīņa pret zūpību un alkoholismu. Agrāk tā bija atstāta pasīvu un tāpēc lielu efektu nedeva. Pašlaik atturīgu dzīvesveidu veicināšanai palīdz ne tikai dažādi pasākumi, bet arī visa kolektīva autoritāte. Kolektīva pret dzērālo rakta neiecietības atmosfēra. Zūpošana darba vietā tiek uzskatīta par ārkārtēju gadījumu ar visām no tā izrietošajām sekām. Tāpēc nav nejauība, ka A. Zīmelis, kurš sevišķi mil iedzert

pārvaldes strādniekiem nereti jāstrādā arī dzīvokļos, no kuriem irnieki uz remontdarbu laiku nav izbraukuši. Cenšoties «paātrināt» darbu gaitu, dzīvokļu saimnieki mēģina «stimulēt» meistarus un piedāvā viņiem spirtotos dzērienus. Un reti kurš no objekta strādājošajiem tad spēj turēties preti kārdinājumam. Parasti ar labpatiku salāpa pagiras. Kāda pēc tam ir strādāšana, tas katram ir skaidrs bez īpašiem komentāriem.

Nemot vērā šo apstākli, kā arī sūdzības par dzīvokļu remonta zemo kvalitāti, remonta un celtniecības pārvaldes komunisti atbilstoši pašreizējai situācijai izstrādājuši vairākus konkrētus un racionālus pasākumus, kas veicami kadru izvietojuma un izmantošanas uzlabošanai. Lietas būtība ir šāda: strādnieku vidū, kurus nosūta uz attiecīgajiem objektiem, obligāti jāiekļauj vairāki pārliecināti atturībnieki. Pašlaik tas jau tiek darīts.

Pēc partijas biroja rekomendācijas administrācija pastiprinā-

maksas fonds, pieaugs arī darba alga.

Jaunajos saimnieciskās apstākļos jāpārkārto visu kooperatīvo organizāciju darbs (sākot no vadītāja, speciālista līdz strādniekam — neatkarīgi no tā, kādu darbu viņš veic.)

Nav pieļaujama mazumtirdzniecības apgrozījuma plānu neizpilde atsevišķās apvienībās, uzņēmumos, tāpat arī veikalā darba laikā zudumi ielīgumu remontu, pārkārtojumu, inventarizāciju, brigāžu nepilna sastāva dēļ, jo līdz ar to apgrozījuma zaudējumi ir neatgriežami. Ko nozīmē nepamatoti ilgās dīkstāves, uzskatāmi rāda Preiļu kooperatīvā veikala (bijusī direktore H. Sen-

Augstu kvalitāti katrā darba vietā!

Rajona patērētāju biedrības kolektīvs mūsu valsts jubilejas gadā apņēmis mazumtirdzniecības apgrozījuma plānu izpildīt divās dienas pirms termiņa, pārdot iedzīvotājiem virsplānā preces par 200 tūkstošiem rubļu, saražot papildus gada uzdevumam produkciju par 10 tūkstošiem rubļu. Arī pārējās kolektīva darbības nozarēs sociālistisko saistību rādītāji mobilizē kolektīvu stādīt intensīvāk, ekonomēt materiālos resursus, uzlabot apkalpošanas kultūru.

Daudzi kolektīvi sekmīgi uzskūši piecgades otro gadu. Ar īstu atdevi strādā veikalos «Vidi» (vadītāja A. Prikule), «Saurupe» (vadītāja V. Stašulāne), «Eiņņi» (vadītāja V. Lauzeniece), apvienības «Lauktechnika» ēdnīcas (šefpavāre S. Kunicka), Preiļu kulinārijas veikala (vadītāja I. Pastare) kolektīvi.

Un tomēr paškritiski jāatzīst, ka mūsu kooperatoru darbs, iedzīvotāju apkalpošanas līmenis vēl neatbilst mūsdienu pieaugošajām prasībām. Ne visu uzdevumu un apvienību darbā jūtama pārkārtošanās. Nepietiekami tiek pētīts pircēju pieprasījums, nav vēl panākta aktīva ietekme uz rūpniecību, lai paaugstinātu nepieciešamo tautas patēriņa preču kvalitāti, nav panākta arī operatīva manevrēšana ar preču resursiem. Pamatoti ir iedzīvotāju pārmetumi par tirdzniecības noteikumu pārkāpumiem un vietām vēl zemo apkalpošanas kultūru. Jātīzē, ka līdz šim pārmerīgā reglamentācija un augstākstāvošo kooperatīvo organizāciju aizbildniecība, pārlielu lielais apstiprināmo plāna rādītāju daudzums, stingri noteiktie štatu un darba algas līmi ierobežo darba kolektīvu iniciatīvu, nepietiekami stimulē vadītāju, speciālistu un citu darbinieku materiālo ieinteresētību sasniegt augstākus darba rezultātus.

Lai palielinātu kooperatīvo organizāciju atbildību par mazumtirdzniecības plānu izpildi, tirdzniecības tālāku attīstību, darba efektivitātes paaugstināšanu, zinātniski tehniskā progressa sasniegumu ieviešanu, lai panāktu šo organizāciju principiālu, nostāju attiecībā uz preču piegādājumiem un lielāku pretimnākšanu attiecībā pret pircējiem, ar Latvijas KP CK un Latvijas PSR Ministru Padomes 1986. gada 3. septembra lēmumu Nr. 335 atzīts

par nepieciešamu veikt pasākumus plānošanas, ekonomiskās stimulēšanas un pārvaldes pilnveidošanā patērētāju kooperācijā.

Jaunajos plānošanas un ekonomiskās stimulēšanas apstākļos samazinās centralizēti noteikto plāna rādītāju skaits, palielinās ekonomisko normatīvu loma, izmainīs ienākumu sadales, centralizēto fondu un rezervju veidošanas un izlietošanas kārtība.

Jau šogad rajona patērētāju biedrības valde, vadoties pēc republikas patērētāju biedrību savienības valdes apstiprinātajiem rādītājiem, limitiem un normatī-

vjiem, patstāvīgi izstrādā ekonomiskās un sociālās attīstības plānu piecgadei un atsevišķiem tās gadiem. Minēto plānu izstrādāšanā un apspriešanā plaši jāiesaista tirdzniecības apvienību darba kolektīvi.

Ieviešot jauno plānošanas sistēmu, republikas patērētāju biedrību savienības valde nosaka rajona patērētāju biedrībām un savukārt tās valde attiecīgi tirdzniecības apvienībām mazumtirdzniecības, sabiedriskās ēdināšanas un tās uzņēmumu pašū ražotās produkcijas, pēc komisijas cenām iepirkto lauksaimniecības produktu apgrozījuma plānu piecgadei un arī atsevišķi katram gadam, kapitālās celtniecības līmitus, darba samaksas fondu izveidošanās līmitu, šī fondu pamatdarbības rādītāju pieauguma savstarpējos normatīvus, kā arī peļņas apmēru saimnieciskās darbības nozarēs. Pārējos plāna rādītājus — vairumtirdzniecības apgrozījumu, tirdzniecības, sabiedriskās ēdināšanas tīkla pieaugumu, apgrozības un ražošanas izmaksas, kopējos ienākumus un ienākumus darba samaksas fondu veidošanai, darba algu fondu, darbinieku skaitu — izstrādā un apstiprina rajona patērētāju biedrības valde. Tirdzniecības apvienībās — to administrācija kopā ar arodbiedrības komitejām.

Darba apmaksai saskaņā ar augstākstāvošo kooperatīvo organizāciju noteikto normatīvu iz-

ros kooperatīva organizāciju vadītāji, saskaņojot ar arodbiedrību komitejām, var noteikt piemaksas strādniekiem līdz 24 procentiem pēc tarifa likmes, speciālistiem, kalpotājiem — 50 procentus no pamatalgas, kā arī piemaksas par profesiju savienojuma, apkalpošanas zonu un veicamo darbu apjomu palielināšanu (līdz 50 procentiem no tarifa likmes). Augsti kvalificētiem strādniekiem, kas izpilda svarīgu un atbildīgu darbu, var noteikt darba algu līdz 230 rubļiem.

Protams, ja pasliktinās darba rādītāji, apkalpošanas kultūra, paaugstinātās algas samazināmas vai arī piemaksas vispār atceļamas. Viss pašu rokās.

Darba samaksas fonds ir tieši atkarīgs no kooperatīvās organizācijas ienākumiem, tās darbības galarezultātiem. Visi nesaimnieciskie izdevumi — soda naudas par transporta dīkstāvē, līgumsaistību neizpildi, preču fondu neizmantošanu, virsplāna materiālo vērtību, enerģētisko resursu zudumi, bankas sankcijas u. tml. — tieši samazina darba samaksas fondu; tāpat to materiāli iztūfjis katrs kolektīva loceklis.

Jo augstāks mazumtirdzniecības apgrozījuma pieaugums, stingrāks materiālo līdzekļu ekonomijas režīms, kā arī lielāks preču realizācijas pieaugums ar paaugstinātām tirdzniecības atlaidēm, jo vairāk palielināsies kooperatīva ienākumi, pieaugs darba sa-

rim lietā vietējos resursus. Vairāk un plānveidīgāk iepirksim lauksaimniecības produktus, palielināsīm desu un konditorejas izstrādājumu, kulinārijas pusfabrikātu ražošanu, pilnveidosim komerciālo darbu, racionāli izmantosīm esošos preču resursus.

Nopietni risināsīm jautājumu par tirdzniecību ar celtniecības un vietējiem nerūdas materiāliem, jo to fondi praktiski būs pietiekami (izņemot ugunsdrošos krāsus kļeģeļus un dažus santehniskos materiālus). Palielināsīm tirdzniecību ar tiem Latvianos, bet Preiļos veidosim šīsdienas prasībām atbilstošu celtniecības materiālu veikalu — laukumu. Tomēr sarežģīts ir ceturniecības materiālu piegādes jautājums. Trūkst transporta un iekraušanas un izkraušanas tehnikas. Šis jautājums nopietni jārisina republikas patērētāju biedrību savienības valdes attiecīgām pārvaldēm. Manubrāt, problemātisks ir arī rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas lēmums, kas uzliek par pienākumu rajona organizācijām iedalīt kooperācijai transportu un tehniku celtniecības materiālu piegādei celamo objektu atrašanās vietās uz laukiem un pilsētā. Jo transporta organizāciju ražošanas plānos netiek atspoguļots pārvaldājamo kravu apjoms.

Jebkuru plānu un uzdevumu īstenošanā izšķirošais ir cilvēka faktors. Labus rezultātus, nopietnu lūzumu un paštrīnājumu atbilstoši jaunajiem saimnieciskās apstākļiem kooperatīvo organizāciju darbā var gaidīt tikai tad, ja katrs darba darītājs strādās centīgi un radoši.

Pēc kritikas

„Kā strādāt?!”

Laikraksta «Lenina Karogs» šī gada 15. janvāra numurā publicējam Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta strādnieka A. Kurkova kritisko repliku «Kā strādāt?». Tajā bija pastāstīts, ka 7. janvārī, leradušies darbā, minētais A. Kurkova un otrs strādnieks vajadzīgā materiāla trūkuma dēļ nav varējuši uzsākt savu pamatdarbu — loģu stiklošanu. Rezultātā viņi zaudēja divas darba laika stundas.

Tā vietā, lai pēc būtības atbildētu uz strādnieka kritisko piezīmi, Līvānu EMBK direktora vietnieks P. Elsts papratoja sekojošo: «Kritika ir vienpusēja, t. i., tikai no strādnieka puses. Bet ko atbildētu meistars?»

Taču tūlīt absolūti neloģiski piebilst: «Meistars L. Steinberga, protams, paskaidroja, ka vajadzīgais materiāls tiešām nav ticis piegādāts».

Mūs uzmanīguš darba ne jau vēstules jucekļīgums, bet tas fakts, ka vadītāja atbildē nav pat pieminēti pasākumi, kas veikti, lai uzlabotu ražošanas procesa organizāciju. Tiesa, paziņots, ka uzdevumus loģu stiklošanā strādnieki A. Kurkova un A. Bonda galu galā tomēr ir izpildījuši. Neraugoties uz divu stundu ilgo dīkstāvi!

P. Elsts piemin arī ražošanas sapulci, kurā avīzē publicētais kritiskais materiāls ticis apspriests. Taču vēstules autors nav uzskatījis par vajadzīgu dar. redakcijai zināmas šīs sapulces dalībnieku izteiktās domas. Kurš tad nu būtu apvainojams par vienpusību?

Daļēja izeja: meklēsīm un liksim lietā vietējos resursus. Vairāk un plānveidīgāk iepirksim lauksaimniecības produktus, palielināsīm desu un konditorejas izstrādājumu, kulinārijas pusfabrikātu ražošanu, pilnveidosim komerciālo darbu, racionāli izmantosīm esošos preču resursus.

Nopietni risināsīm jautājumu par tirdzniecību ar celtniecības un vietējiem nerūdas materiāliem, jo to fondi praktiski būs pietiekami (izņemot ugunsdrošos krāsus kļeģeļus un dažus santehniskos materiālus). Palielināsīm tirdzniecību ar tiem Latvianos, bet Preiļos veidosim šīsdienas prasībām atbilstošu celtniecības materiālu veikalu — laukumu. Tomēr sarežģīts ir ceturniecības materiālu piegādes jautājums. Trūkst transporta un iekraušanas un izkraušanas tehnikas. Šis jautājums nopietni jārisina republikas patērētāju biedrību savienības valdes attiecīgām pārvaldēm. Manubrāt, problemātisks ir arī rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas lēmums, kas uzliek par pienākumu rajona organizācijām iedalīt kooperācijai transportu un tehniku celtniecības materiālu piegādei celamo objektu atrašanās vietās uz laukiem un pilsētā. Jo transporta organizāciju ražošanas plānos netiek atspoguļots pārvaldājamo kravu apjoms.

Jebkuru plānu un uzdevumu īstenošanā izšķirošais ir cilvēka faktors. Labus rezultātus, nopietnu lūzumu un paštrīnājumu atbilstoši jaunajiem saimnieciskās apstākļiem kooperatīvo organizāciju darbā var gaidīt tikai tad, ja katrs darba darītājs strādās centīgi un radoši.

K. NEICĢALIS, rajona patērētāju biedrības valdes priekšsēdētājs

10. februārī, Puškina piemiņas diena, daudzi leņingradieši, kuri palikuši uzticīgi senajai tradīcijai, iegriežas memoriālajā dzīvoklī Moikas ielā 12, kur dzejnieks aizvadījis savas dzīves pēdējās stundas. Pateicoties ilgajai un pamatīgajai restaurācijai, dzīvoklis atguvis savu agrāko izskatu. Pēdējos gados pilsētā pakāpeniski atjaunotas jau vairākas ēkas, kurās kādreiz uzturējies Puškina: licejs, vasarnīca, visbēdzot — māja Moikas ielā. Vēlāk šeit tiks izveidots zinātnes un izglītības komplekss.

Attēlā redzamo gleznu Leņingradas mākslinieks A. Sašenkovs veidojis 150 gadadienai, kopš miris A. Puškina.

TASS fotohronika

MOZAM DZIVS

(No S. Geičenko grāmatas «Puškina Kalni»)

Ne visai tālu no Trigorskas, starp Soroču un Veļikajas upi, atrodas neliela veclaicīga sādžiņa — daļa no Puškina kolhoza. Vairākus gadsimtus šeit dzīvoja tikai Jegorovi. Visi cits ar citu bija rados, kurš tuvākos, kurš tālākos, bet kas vispār «devītais ūdens uz ķiseļa». Dzīvo Jegorovi arī tagad, tikai viņiem ir citi uzvārdi, pie tam visi saistīti ar Puškina. Kā tas gadījies?

1937. gadā — jubilejas gadā — sādžas iedzīvotājiem izsniedza pasēs. Darbinieki, sastādot iepriekšējus sarakstus un noformējot iedzīvotāju dokumentus, nonāca strupceļā — vienīgi Jegorovi. Bet vīriēši lielākoties Jegori Jegoru dēli. Kā te neapjukt? Pasu galda darbinieki aprunājās ar kolhozniekiem un ieteica viņiem katram izvēlēties savu uzvārdu. Kādu nu kurš grib. Visi sāka lūgt dot uzvārdu Puškina. Dažiem laimējās. Taču arī šo uzvārdu visiem nevarēja atņaut.

Tad Jegorovi sāka izvēlēties Puškina draugu, liceja biedru uzvārdus, kuri tajā gadā visiem bija sirdīs un prātos. Tā radās Pušcīni, Nazimovi, Riļejevi. Taču pēc tam arī šos uzvārdus ierobežoja. Kad vecākiem Jegoroviem pienāca laiks saņemt dokumentus, visi kaut cik piemērotie uzvārdi bija jau «izķērti». Večuks nolēma palikt par Jegorovu. Bet večiņa galu galā sadomāja sev saņemt uzvārdu, kaut arī ne gluži saistītu ar Puškina, bet izteiksmīgu un labskanīgu — Dveļskaja.

Saņēmusi pasi, vecā zemniece tajā pat dienā devās uz Puškina Kalniem. Grāmatu veikalā viņa nopirka mākslinieka Sestopalova gleznu «Puškina un Dantesa duelis» krāsainu reprodukciju, pārņēma to mājās un pakarināja goda vietā: blakus svētitām svecēm un Jurim Uzvarētājam — «visu voroniēšu un Jegorovu svētajam sargam»...

S. Geičenko sagaida viesus.

TASS fotohronika

Mihalovskā, muzeja teritorijā, strādā deviņklasnieki A. Domulāns un A. Džeriņš.

DZEJNIEKA BRUŅINIEKI

Skolēnu pulciņš, kas bija palūgts nofotografēties, kā parasti, objektīva priekšā jutās nevelkli un kokaini. Bet tad skolotāja paņēma vienu no saviem lielākajiem dārgumiem — S. Geičenko grāmatu «Puškina Kalni». Pārskatot lapas, te par vienu, te par otru ilustrāciju iejautājās: «Atceraties? Vai pazīstat?» Un tad jau viņi visi bija aizrāvušies, ar sirdi un dvēseli iegrimuši citā pasaulē. Un pozas nomainīja dabiskums. Puškina ģenija maģiskais spēks, kas nāca caur otras spilgtas personības — S. Geičenko — grāmatas lappusēm, tradicionāli paņēma savā varā...

MĪLESTĪBAS VĀRDI PUSKINAM

— Es mīlu Aleksandru Puškina kā dzejnieku, mīlu kā cilvēku. Un, sākot 9. klasē mācīt kursu par šo krievu tautas dzejas brīnumdari, ikreiz atklāti paziņoju — jūs arī iemīlēsi Puškina! — stāsta Preiļu 1. vidusskolas krievu valodas un literatūras skolotāja L. Livmane. — Klasei mests izaicinājums, uz ko gandrīz vienmēr atbilde ir skeptiski nogaidoša: nezin, nezin... Neiedziļināšos mācīšanas procesa analizē. Bet pienāk diena, kad dzejnieka biogrāfija ir zināma un mēs gatavojamies braucienam uz Mihailovsku. Tas parasti ir 19. oktobris — liceja diena. Datums, kas dzejnieka mūžā aizvien ieņēma ievērojamu vietu. Viņš augstu vērtēja draudzību ar liceja biedriem un, lai kur arī būtu, šo dienu vēltīja licejam. Sis ir arī dzejnieka milākais gadalaiks. Nav cita laika kā rudens un citas vietas kā Mihailovska, kad un kur no viņa darbiem gūt vislielāko baudījumu. Ir jābūt gausām nejutīgai un trulai dvēselei, lai, stāvot uz Mihailovskas muzeja augstā lievena un noraugoties Soročas palieņu rudenīgajā rūsganumā, violetajos pakalnos ar zemnieku mājiņām (ainavā, kas tik dārga bija Aleksandram Puškinam), savilpojumā neietrisētos sirds. Manu audzēkņu vidū tādu nav. Un, kad esam atgriezušies skolā, aizvien uzdožu rakstīt sacerējumu par tēmu «Ar ko man Puškina ir dārgs». Ievērojiet: «Dārgs...». Nevis vienkārši — kāpēc viņš man palik? Soreiz riska vairs nav. Zinu, ka nāks vārdi no pašiem sirds dziļumiem.

«Puškina man ir dārgs kā dižs dzejnieks un kā istis krievu cilvēks». (A. Zeile). «Puškina daiļrade mums dārga tāpēc, ka tā apdzied cilvēka dvēseles skaistumu, viņa iekšējās pasaules bagātību». (L. Upeniece). «Puškina man kļuvis dārgs kā dzejnieks darbarūķis, kā cilvēks, kas pratis aizstāvēt savu godu un krievu literatūras godu. Puškina — tas ir cilvēks ar lielo burtu». (S. Ernstson).

Izraksti no labākajiem sacerējumiem papildina ierakstus albumā «Mīlestības vārdi, atzišanās vārdi». Viens no tiem uzdāvināts Mihailovskas muzejam, otrs nokļuvis republikas mēroga valodas pasākumos par uzskates līdzekli.

Un, kad A. Puškina mums ir kļuvis tuvs kā cilvēks, tuva mums kļūst viņa daiļrade. Ar saviem padzīvētajiem audzēkņiem mēs bieži pārrunājam, kādu vietu dzejnieka daiļradē ieņem sieviešu apdzejotums, cik neatkarotāmas vārdsmas vēltītas apbrīnas un pielūgsmes objektiem. Nenoklusēju, ka dzejnieks iemīlējās bieži, bet mācu ievērot, ka viņa jūtas bija cēlas. Ar visdziļāko cieņu viņš izturējās pret jaunajām draudzenēm. Un nekur neatrast ziņas, ka viņš kādu meiteni būtu alstājis nelaimīgu.

Sajā vecumā ir ļoti svarīgi runāt par cēlsirdīgām un skaistām jūtām.

Aizrautīgākie Puškina dzejas mākslas pazinēji: V. Anspoka, G. Ratenleks, A. Vilcāns, I. Sabanska, A. Adamovičs, D. Ludženika, B. Znotiņa un S. Keļrāne sarunā ar krievu valodas un literatūras skolotāju L. Livmani.

Atsevišķi esam savākuši visas A. Puškina vārsmas, kas vēltītas sievietei.

daudzus gadus. Mihailovska uzņems simtiem un simtiem viesu. Bet vispār — vai kādreiz to šeit ir trūcis?

Gadā, kad dzejniekam apritēja 185. dzimšanas diena, Preiļu 1. vidusskolā Puškina jubileju atzīmēja ļoti glāsi. Vispirms — ar lasījumiem. To tēmas bija visdažādākās. Piemēram, «19. oktobris Puškina dzīvē», «Puškina un Kaukāzs», «Mihailovska Puškina dzīvē», «Puškina epigrammas» un daudzas citas. Tās gatavoja, skolēniem nācās ļoti daudz lasīt. Skolotāja L. Livmane viņus veda uz rajona centrālo bibliotēku, kur mācīja strādāt ar katalogu. (To, jāatzīst, ne visai prot pat daudzi pieaugušie.) Paši izgatavoja katalogu skolai, kur norādīta visa rajona galvenajā bibliotēkā esošā literatūra par dzejnieku un viņa darbi. Bibliotēkā atsaucīgi deva visplašākās iespējas izmantot republikas centrālo grāmatu krātuvi literatūru.

Vienlaikus republikas olimpiādei tika gatavota tēma «Puškina un Rainis». Izvērsās sarakste ar dažādiem mūsu valsts muzejiem. Piemēram, Pleskavas Valsts vēstures, arhitektūras un mākslas muzejs atsūtīja izgriezumu no avīzes «Pskovskaja Pravda» ar materiālu «Raina vietas Pleskavā». Si apgabala tautas izglītības nodaļa deva informāciju par tām skolām, kuras atrodas netālu no J. Raina un J. Fabriciusa vārdā nosauktajām ielām.

Rīgā šis darbs tika augstu novērtēts, kopumā šajā olimpiādē tika iegūta otrā vieta.

Puškina lasījumus papildināja radošo darbu skate, konkursi par labākajiem sacerējumiem, zīmējumiem, dzejas lasījumiem, viktorīnām un plašs noslēguma vakars, uz kuru aicināja arī kādu no Mihailovskas muzeja darbiniekiem. Ieradās V. Ivanova — vecākā zinātniskā līdzstrādāniece. Aizbrauca — patkami pārsteigta par māku tik dziļā cieņā un godā turēt dzejnieku, par daudzajiem savāktajiem materiāliem, par Puškina jaunajiem draugiem. Tā sākās arī skolas draudzība ar dzejnieka slavas spodinātājiem muzejā.

Neapraķstāms prieks bija, pēkšņi saņemot muzeja direktora S. Geičenko grāmatu «Pie Teiksmu jūras».

SODIEN, PULKSTEN 14.45, brīdi, kad pirms 150 gadiem dzejnieka sirds stāja kvēlof, Svjato-gorskas klostēri uz viņa kapa tiks nolikti vainagi — kā cieņas apliecinājums istas, tautiskas dzejas nemirstībai. Sajā stundā, šajā Gaišās piemiņas dienā tas tiek darīts jau

Apmeklētāju strauvē muzeja laudis jau prot pazīt prēliešus. Zina arī, ka viņi pratis ierasties tā, lai trīs četras stundas varētu ko praktisku pastrādāt. Jo darbs rezervātā gaidīt gaida atbraucēju rokas. Kā uzticēšanās un labvēlības zīmi par jauniešu tieksanos tuoties dzejnieka pasaulei savas bagātās zināšanas, savu draudzību, savu sirsnību dāvā brīnīšais, erudītais cilvēks, kas visu mūžu bijis A. Puškina ģenija bruņinieks, — Mihailovskas rezervāta direktors, Sociālistiskā Darba Varonis Semjons Geičenko. Nenovērtējams ir šī cilvēka ieguldījums hitleriešu nopostītās Mihailovskas radīšanā no jauna: dzīvības atgriešanās ik ēkai, ik ceļam, ik soliņam... Panākt, lai viss — apstādījumi un puķes, bites un lēpas, mājuputni un kanāli — būtu tādi paši un runātu ar mums tādā pat valodā kā savā laikā dzejniekam. Lai puīni no burvīgajām mājiņām nāktu un sēstos mums uz rokas, lai istabas smaržotu pēc ābolēm un tīra linaudekļa: it kā saimnieks kuru katru brīdi varētu prānāt no klejojumiem pa Soročas krastu vai atgriezties no Trigorskas muižīgas. Pat lakstīgalas ir meklētas un vestas no simtiem kilometru attāluma. (Liriskos dziedoņus karš bija izdzinis no dzimtajām birzīm.)

Kas nāk ar cieņu uz šo zemi, tas saņem starojošo labvēlību un dziļkstošo humoru. Un to Preiļu skolēni vērtē vēl augstāk nekā atklātņu komplektus vai grāmatas, kuras S. Geičenko viņiem ir dāvinājis. Pat autogrāfus viņš raksta ipaši — nevis pagodinot ar savu uzmanību, bet uzsverot, ka jūtas pagodināts par apmeklētāja uzmanību...

Arī šī nedēļa Preiļu 1. vidusskolā ir vēltīta A. Puškinam. Iekārtots stends, vakar vidējām klasēm notika dzejnieka pasaku pēcpusdiens. Sodien bērni noskaņoties mācību filmas, notiks daiļlasītāju konkurss. Priekšā — dispuģs par stāstu «Sāviens», mākslas filma, piemiņas vakars «Puškina tēlotājmākslā».

Grūti par augstu novērtēt skolotājas Līlijas Livmanes ieguldījumu jauniešu emocionālajā un internacionālajā audzināšanā.

Darbs nepaliek bez pēdām. Vairāki viņas bijušie skolnieki — M. Zīmele, M. Upeniece, A. Sčadrīniece, M. Pošeiko — izvēlējušies krievu valodas un literatūras skolotāja profesiju.

A. RANCANE

Skolēnu I. Lauskas un I. Mukānes zīmējums redzam A. Puškina aukles namiņu un A. Kernas aleju.

Reiz Jaungada naktī

Dabā reizēm vērojami dažnedažādi brīnumi. Jaņu naktī uzlēdot pat visparastākā meža paparde. Patš to redzētis neesmu, tāpēc apgalvot neietu. Taču to, kā sarunājas daudzdzīvokļu namu kāpņu telpas, gan ir gadījies dzirdēt.

Protams, tas notika Jaungada naktī, apmēram pulksten četros, kad daudzi jau bija izlēguši apnikušos televizorus un devušies pie miera.

Naktis tiešām bija neparasta. Tikai kāds rets novērojies gājējs, kuram bija svešs mans sajūsmas pilnais noskaņojums, vēl steidzās pēc iespējas ātrāk paslēpties kādā no tām dzelzsbetona kārbīnām, kuras cilvēkiem kalpoja kā mājas.

Arī pie nama Rēzeknes ielā 34 nemanīja nevienu dzīvu dvēseli. Atgriezies dzīvoklī negribējās, tāpēc es piespiedos ar plecu pie dzelzsbetona postkastītes, kura vienlaida snauca pie sienas. Skatījos, kā reta sniegpārslīna, slinki griezdamās, mirklīgi iedzirkstījās ielu spuldzes gaismā, lai tad atkal pazustu uz ziemas mantijā ietītā skvēra fona. Pārsvītrojot debesīs, ar ledainu vaidu lejup krita kāda «zvaigzne» un, atduroties pret kupolu, aizvalnoti iešvīkstējās un izdzisa...

Pastkastē, kura līdz šim bija karājusies pavisam mierīga, pēkšņi sakustējās, iekrekkējās un no sala čerkstošā balsī iesaucās:

— Labrīt, kaļmiņ! Lai tev Jaunajā gadā labi klājas!

No pretējā stūra tai kāds atbildēja pārsaldētā balsi:

— Paldies, draugs! Arī tev priecīgus svētkus!

«Tas nu gan ir...», es nodomāju, uz brīdi aizturējis elpu. Pa to laiku stingajā gaisā izskanēja gara nopūta, un tas pats bass ierunājās atkal:

— Saki, ko gribi, kaļmiņ, bet būvlaukumā tomēr bija labāk. Gulī grēdā blakus blokiem un soppo. Kā es priecājos, kad uz zināju, ka dzīvošu pilsētas nomalē — pie bērzu birzi, kurā poģo lakstīgalas. Sappoju par svaigu gaisu, klusumu, putnu čivināšanu.

— Trešais atkal plosās. Tā nu gan ir tīra demagoģija — pūktes, odzinās. Netraucē gulēt! — no ceturtā kāpņu bloka atskanēja dusmīga replika.

— Sākumā jau viss bija labi.

— Vainīga tonī turpināja bass.

— Vēlāk ievēroju, ka kaļmiņu kāpņu telpu iemītnieki jurgūs jau sen nosvinējuši, bet pie manis svētki aizvien vēl turpinās. Drīz vien saslimu ar bezmieģu. Tikko kā aizveru acis — šie ieslēdz magnetofonu. Pulkstenis rāda divpadsmit, citreiz pat pulksten divi naktī, bet mieģs pagalam. Un viesi arī pasākuši iet. Liekas, kāpņu telpa kā kāpņu telpa, tāda pati kā visas pārējās, taču nakts apmeklētāji gan pie manis ierodas biežāk.

Isi pirms pusnakts parādās meitenes — Iveta ar savām profesionālās skolas draudzenēm. Vai nu divatā, vai trijātā. Ieejas durvis norib, un jautrā kompānija ar troksni kāpj augšup uz trešo stāvu. Lifts nav ierīkots, tāpēc kāpšanas process parasti ielgst līdz plecām vai desmit minūtēm. Pa šo laiku meitenes pagūst apspriest vairāk vai mazāk svarīgus

pagājušos, pašreizējos vai gaidāmos notikumus, ar lūpu krāsu izsvītrot no iedzīvotāju saraksta dažādu labu uzvaru, noraut no ziņojumu dēļa kādu papīrīti un paštrādāt vēl daudz ko citu.

Ja meitenēm būs labs garastāvoklis, viņas nedaudz pajokosies, samainot pie dzīvokļu durvīm noliktos paklājiņus. Ja garastāvoklis pavisam sērms, ritā uz savām durvīm varēsiet ieraudzīt splāvienu pēdas. Viens splāviens, tas vēl nekas... Nesteidzieties iz-

Feletons

rādīt sašutumu, atcerieties taču paši savu bezrūpības pilno jaunību! Kad jums bija sešpadsmit gadu, arī jūs noskaņojums noteikti mainījās tikpat bieži.

Atkal rīb kāpņu telpas durvis. Drīz pēc meitenēm parādās zēni, tikpat jauni un enerģiski. Līdz trešā stāva kāpņu laukumam stiprā dzimuma pārstāvji tiek samērā ātri. Nospīstās zvana pogas balss ir uzstājīga, taču durvis atver ne jau visiem un ne vienmēr. Lejup jaunie cilvēki kāpj daudz lēnāk. Lai nomierinātu savu patmīlību, pa ceļam tiek izdemolētas pastkastītes; saliecot kāpņu metāla margas, tiek trenēta roku muskulatūra...

Pirmajā stāvā minūtes divdesmit važonu žargonā tiek izlemti ārkārtīgi svarīgi dzīves jautājumi, kuru apspriešanā iesaistās arī visi tie iedzīvotāji, kuri jau pāspējuši pamosties. Atstājuši uz grīdas un uz radiatora duci cigarešu galu, lielle kombinatori beidzot dodas laukā pa durvīm. Tās aizcērtas ar patiesu atvieglojuma nopūtu. Turpretī mājas iedzīvotāji nemaz nespēj pagriezties uz otra sāna, lai, izmantojot klusuma brīdi, mēģinātu iemīgt. Viņi zina: nakts programma turpināsies.

Sākas uzbrukums nelaimīgajam 39. dzīvoklim, aiz kura durvīm palikušas meitenes. Tiesa, viņu logos mērķētie akmentiņi, zemes un sniega pikas ne vienmēr lido pareizajā vrtienā un nereti ietriecas arī svešos logos. Nu zūd pacietība arī tiem mājas iedzīvotājiem, kuri visu šo laiku izlikās aizmīguši. Atveras kāds logs, un sašutusi balss piedraud sadot nakts donžuāniem pa ausi. Taču jauneklī nav tik viegli iebaldāmi. Dažreiz ielenktās meičas mēģina izmīstīgi pretoties un apmētā uz-mācīgus pielūdzējus ar jēlām, ledusskapī ilgi stāvējušām olām. Sāds pretuzbrukums, kuru pavada īpaši izmeklēti, sulīgi un ne-cenzēti izteicieni, beidzot liek pretiniekiem panikā bēgt. Un mā-jā uz zināmu laiku iestājas klu-sums.

Ritā paši pirmie ceļas tieši «slavenā» dzīvokļa iemītnieki. Tā saimniece Janīna Rusiņa, šķindī-nādama spaiņus un nošlakstīdama kāpnes ar kombinētās lopbarības putru, dodas barot cūkas un citus lielus un mazus lopņus, kuri iz-mitnāti dažādās pilsētas malās. Sajā pasākumā aktīvi iesaistās arī viņas īrnieks, vīrietis vidējos gadus, kurš te dzīvo ar gājputna tiesībām (taču prot vadīt moto-ciklu ar blakusvāģi).

Un tā kātru dienu — vienas un tās pašas darbojošās personas un vienj un tie paši notikumi.

Tiesa gan, dažreiz, kad arī ir silti un neliet lietus, mājas priekšā parādās mazliet dīvalns, jau padzīvojis cilvēks. Viņš nedzīvo šajā namā, taču reizumis ilgi sēž viens pats uz soliņa un lūkojas logu blāvajās acīs.

Viszine pastkastīte zina apgal-vot, ka tas esot Pēteris Rusiņš, mums zināmā trešā stāva īrisistabu dzīvokļa saimniece bijušais vīrs. Runā, viņš esot Lielā Tēvi-jas kara veterāns, invalīds. Runā arī, ka šis mitekļis pēc dzīvokļu celtniecības kooperatīva kopsa-

pulces lēmuma esot pienācies tieši viņam. Un tomēr orderis nav izrakstīts uz viņa vārda. Jautā-jums par to, kurš tad ir īstais dzīvokļa saimniece, apspriešanai kooperatīva kopsapulcē netika izvirzīts, un veterāns nekavējo-ties tika izmests aiz ģimenes kuģa borta kā nekam nederīgs balasts. Viņam piešķirtajā dzīvoklī tagad mītnās bijuši sieva, bet veterāns tāpat kā agrāk dzīvo ārpus pil-sētas.

Mana draudzene pastkastīte uz-skata, ka rajona izpildkomitejas dzīvokļu un komunālās saimniecības nodaļas lēmums par ordera izsniegšanu veterāna sievai ir nepamatots. Kaut arī viņa, lai nepaaktu ordera noformēšanu uz sava vārda, uzrakstīja iesniegumu un uzrādīja citus it kā svarīgus dokumentus.

Bet ko nu es visu laiku tikai par savām ikdienas rūpēm. Ir taču svētki!

Steigšos apsviekt visus, kuri mani dzird, un novēlēt viņiem Jaunajā gadā visu to labāko. Manas kāpņu telpas iedzīvotājiem — ciešu mieģu un skaistus sap-nus. Rajona Tautas deputātu pa-domes izpildkomitejas dzīvokļu un komunālās saimniecības daļai un citām par dzīvokļu celtniecības kooperatīva lietām atbildīgā-iām personām — biežāk ielūko-ties savā kooperatīva nolikumā un neaizmirst sakāmvārdū: «Seo-tīnreiz nomēri — vienreiz no-griež». Rajona prokuroram — pēc iespējas vairāk brīva laika, lai līdz šī gada aprīlim izlemtu izdotājumu par to, vai orderis izdots pareizi, atbilstoši Latvijas PSR dzīvokļu likumdošanas priekšrakstiem.

Lūk, to es piedzīvoju un dzirdēju Jaungada naktī. Un dzirdēt pierakstīju.

GARĀMGĀJEJS

Redaktors V. PETROVS

VIETEJO RADIORĀDIJUMU PROGRAMMA

12. februārī plkst. 12.40

- Ziņas.
- Pārkārtošanās un kadri. Pie mikroфона Preiļu kooperatī-vās profesionālī tehniskās vidus-skolas direktore K. Lacis.
- No cikla «Cilvēks un li-kums». Advokāta konsultācija.
- Reklāma.

Vai tiešām dzīve galā? Gribējās man dzīvot vēl... Naktī zvaigžņu bezgalības. Dienā saules man ir žēl.

(E. Drēziņš)

Uz mūžu atvadoties no ZENO-NA SIRMĀ, izsakām visdzīvāko līdzjūtību viņa piederīgajiem. Preiļu 21. PMK kolektīvs

Kaut būtu ceļi vēl kā senāk vajā — Es laukā izietu pret rītiem saullūgt, Lai mirkli ļauj vēl pabūt zemē zaļā.

(A. Skuja)

Dalām bēdu smagumu ar PĒ-TERA KAZOKA ģimeni, izvadot viņu smiltājā.

Preiļu 21. pārvietojamās mehanizētās kolonnas partijas pirmorganizācija

Un tā mēs aizejam — tā pēkšņi un pavisām.

Bez cela atpakaļ. Smiltis klājas pāri visam. Ne saukt, ne panākt vairst — balss aizsmok, soli stieģ, Un sāpes dvēselē kā melni pelni snieģ.

(Z. Purvs)

Skumju brīdi esam kopā ar Jāzēpu Sermo, pavadot BRĀLĪ kapu kalniņā.

M. Gorkija kolhoza valde

Sirds nepukst vairst. Bet vēl tai bija skanēt, Un acīm mirdzēt, dzīvi vērojot.

(J. Sudrabkalns)

Skumju brīdi esam kopā ar Zinaīdu Kazoku, VIRU pēdēja gaitā pavadot.

Preiļu sadzīves pakalpojumu nama administrācija un šuvēji

KINO

«EZERZEME»

11. un 12. februārī — «Stepeņais eksperiments», ASV, sāk. plkst. 17. 19. 21: 13. februārī — «Bobija» (1. un 2. sēr.), Indija, sāk. plkst. 17.30. 20: 14. februārī — «Leģenda par nemirstību», A. Dovženko st., sāk. plkst. 14. 16. 18. 20: 15. februārī — «Jel sarģā mani, talismani», A. Dovženko st., sāk. plkst. 16. 18. 20: 16. februārī — «Nepamet mani, Amiral», EAR, sāk. plkst. 17. 19. 21: 17. un 18. februārī — «Nakts

zaļēni», Francija, sāk. plkst. 17. 19. 21.

«ATPOTA»

12. februārī — «Kolibrī diena», Polija, sāk. plkst. 17. 19. 21: 13. februārī plkst. 17. — «Un atkal es ar jums» (A. Puškina piemīnī), «Mosfilm»; plkst. 19. 21 — «Marijas Braunas precības», VFR, 14. februārī — «Stepeņais eksperi-ments», ASV, sāk. plkst. 14. 16. 18. 20: 15. februārī filmas sāk. plkst. 16. 18. 20: 16. februārī — plkst. 17. 19. 21: 17. februārī — «Leģenda par nemirstību», A. Dovženko st., sāk. plkst. 17. bet plkst. 19. 21 — «Jel sarģā mani, talismani», A. Dovženko st., 18. februārī — «Bo-bija» (1. un 2. sēr.), Indija, sāk. plkst. 17.30. 20.

LATVIJAS PSR MAZTILPIĢO KUĢU VALSTS INSPEKCIJA

atgādina, ka turpinās organizācijām, iestādēm un uzņēmumiem, kā arī pilsoniem piederīgo maztilpīgo kuģu reģistrāšana.

Personas, kuru vainas dēļ maztilpīgie kuģi (tai skaitā arī pie-pušamās gumijas laivas) netika pārreģistrēti noteiktajā termiņā un neizgāja tehnisko apskatī, tiks sodītas ar naudas sodu administra-tīvā kārtībā:

- amatpersonas — līdz 100 rubliem,
- personīgo laivu īpašnieki — līdz 30 rubliem.

Maztilpīgo kuģu pārreģistrāšana un tehniskā apskate notiek Preiļos, Raiņa bulvārī 3, katru ceturtdienu no plkst. 14.00 līdz 22.00.

Livānos — pie biedra N. Kalniņa.

Vēl jau spēka gadi kalnā sauca, Saule norietēja dienas vidū. Vēl jau nodomi kā bērzi plauka, Tagad atmiņas kā snieģi lido.

(E. Rumba)

Izsakām patiesu līdzjūtību Jā-zēpam Sermajam sakarā ar BRĀ-LĪ nāvī.

M. Gorkija kolhoza arodkomi- teja

Kāpēc tik pēkšņi, Kāpēc bez atvadu vārdiem Atstāji mūža taku Un aizcirti mūžības vārtus?

(I. Mežnora)

Izsakām dziļu līdzjūtību VA- LENTINAS MACULANES pie- derīgajiem, viņu smiltājā izvadot.

Kolhoza «Dzintars» kolektīvs

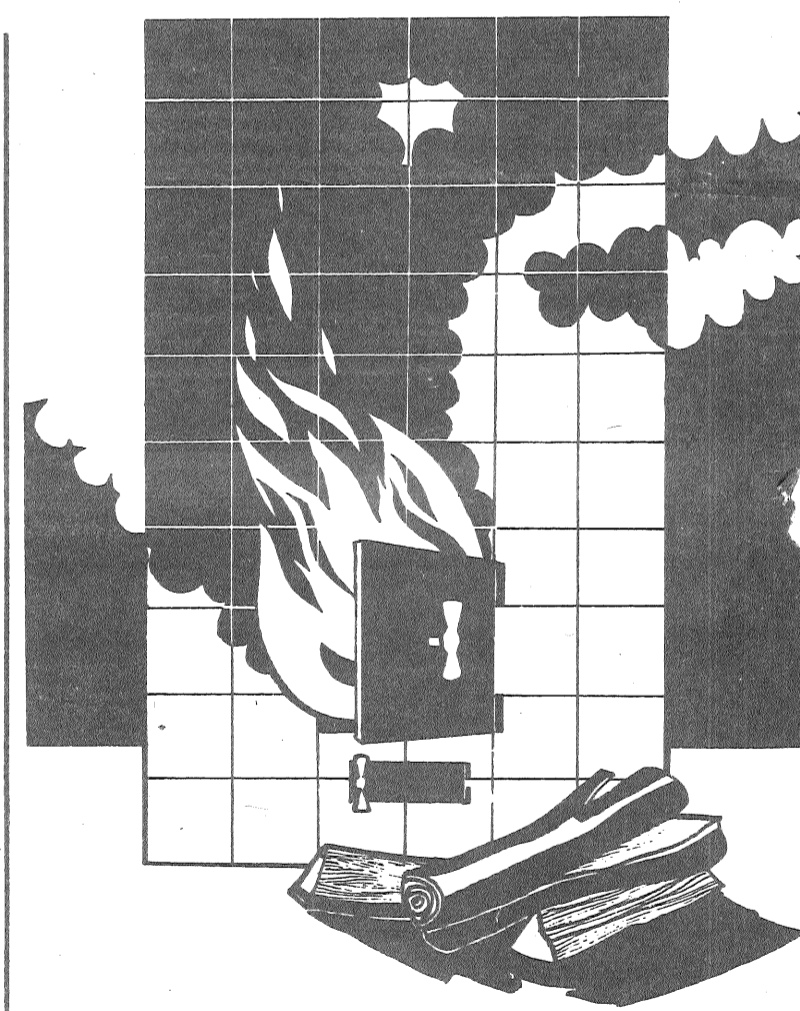
Nu vakars, Augu dienu strādāts, steigts, Kad atskatās, tik daudz vēl nepabeigts.

Par īsu mūžs, par īsu darba diena.

(P. Sils)

Izsakām dziļu līdzjūtību skolo- tājai Veronikai Meikulānei sakarā ar BRĀLĪ nāvī.

Sīlukalna astoņgadīgās skolas skolotāju kolektīvs

PARKURINĀTA KRĀSNS-VAR KLŌT PAR UGUNSGREKA CĒLONI!

Iekūruši krānsni, neatstājiet to bez uzraudzības!

LPSR Iekšlietu ministrijas Ugunsdzēsības pārvalde
LPSR Brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrības Centrālā padome

Rokām, kuras vienmēr prata Tik daudz veikt un padarīt, Atpūtu ļauj vēlēt viņām, Ļauj tām paldies pasacīt,

(J. Sirmbārdis)
Lielajās bēdās esam kopā ar

mehanicatoriem Pēteri Bojesla-va d. Eriņu un Aivaru Eriņu, no MĀTES un VECMĀMIŅAS uz mūžu atvadoties.

Kolhoza «Sīlukalns» 1. iecirk-ņa kolektīvs

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Преиля, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250. Preiļos, Komjaunatnes ielā 1, TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieks, sekreta-riāts — 22154, partijas dzīves, skolu dzīves un vēstulju nodaļas — 21996, padomju celtniecības nodaļa — 22203, agrorūpnieciskā kompleksa nodaļa — 21769, rūpniecības un celtniecības, kultūras un sporta nodaļas — 21759, fotokorespondents — 21985, grāmat-vedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 646 eks. (latv. val. 9 762 eks., krievu val. 3 884 eks.).
1. nos. iespiedokšne. Ofsetiespiedums. Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Dauqavpils tipo-grāfijā 228400. Dauqavpils, Valkas ielā 1. Indexs 68169 Pas. 210.